

Nr 15.

Av herr **Sten**, *ang. utredning av frågan om kammarkansliernas rationalisering eller upprättande av en gemensam upplysningscentral i riksdagen.*

Riksdagsarbetets organisation har i senare tid tilldragit sig stor uppmärksamhet. De utredningar som gjorts har emellertid huvudsakligen dröjt vid utanverkan, om man undantar förändringar i utskottsväsendet. Däremot har icke samma intresse ägnats åt en rationalisering av de hjälpmedel som står till riksdagens förfogande.

Kamrarnas kanslier, liksom utskottens, rekryteras från Kungl. Maj:ts kansli, domstolar och verk. Det skall genast erkännas att detta hälftenbruk har sina stora fördelar. Svårigheterna att tillämpa det blir emellertid påtagligen större sedan riksdagen tar 6—8 månader av året i anspråk, än då riksdagsarbetet tog hälften av denna tid. Dessutom kan varje ny generation av riksdagsledamöter icke undgå att fråga sig, om icke informationsväsendet inom riksdagen kunde ordnas på ett mera rationellt och ändamålsenligt sätt än nu. Det är nu uppdelat på kamrarnas kanslier, som dock helt naturligt icke kan stå till tjänst annat än i formellt avseende, utskottens sekretariat, som ofta får stå ledamöterna till tjänst i allmänna ärenden, biblioteket, som har sin speciella funktion, och tryckeriexpeditionen, som övervägande torde betjäna allmänheten. Dessutom har de olika partigrupperna sekretariat, vilka utöver sina naturliga arbetsuppgifter i stor utsträckning torde få stå ledamöterna till tjänst med en allmän upplysningsverksamhet.

Frågan är nu vad som kan göras i riktning av rationalitet och ändamålsenlighet. I huvudsak torde två vägar stå öppna. En är att kammarkanslierna bemannas så att de kan stå ledamöterna till tjänst även rent sakligt och hela dagarna. När man tänker närmare på saken kommer man till det resultatet att en gemensam informationscentral i riksdagen skulle kunna bli ett annat alternativ. Därigenom skulle en avlastning kunna ske av de arbetsuppgifter, som enligt det första skulle åvila kammarkanslierna, men även av vad utskottssekreterarna och gruppsekretariatet nu tvingas att syssla med.

Svårigheter möter naturligtvis vid upprättande av en sådan upplysningscentral. Framför allt vid dess bemanning, men även lokalfrågans lösning etc. I det senare avseendet vore det måhända icke så otänkbart som det i förstone

framstår att ta handbibliotekets i förhållande till kamrarna väl belägna utrymme i anspråk, då riksdagsmännen numera icke i så stor utsträckning synes belasta det egentliga biblioteket i och för forskningsändamål som kräver ro och stillhet. Rekryteringsfrågan torde också kunna lösas.

Vad som behöver utredas är alltså huruvida det icke vore ändamålsenligt att åtminstone när det gäller en inre kärna helårsanställa kamrarnas sekretariat, så som numera sker i statsrevisionen, eller också att skapa en för bägge kamrarna gemensam upplysningscentral till ledamöternas tjänst. Även bibliotekets och tryckeriexpeditionens ställning och funktioner borde beaktas vid denna utredning.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att på lämpligt sätt utreda frågan om kammarkansliernas rationalisering eller upprättande av en gemensam upplysningscentral i riksdagen.

Stockholm den 13 januari 1954.

H. Sten.
